

TER ZALIGER GEDACHTENIS
van Mevrouw
VALERIE DE COKER,

echtgenoot van Mijnheer
GUSTAAF DE CROO,

geboren te Herzele den 21 Mei 1889 en godvruchtig
in den Heer ontslapen te Delftinge den 11 Maart
1920, versterkt door de HH. Sakramenten. Zij was
lid van de confrerie der Geloovige Zielen en van
den Wekelijkschen Kruisweg.

De blijdschap van ons hert is verdwenen. Gij weet hoe redelijk onze droefheid is, hoe beweenvlijk de slag die ons treft.
H. Bern.

Maar wie mag tot den Heer zeggen : waarom handelt gij alzoo ?
Job IX, 12.

Gelijk het den Heer behaagd heeft, zoo is het geschied, dat de Naam des Heeren gezegend weze.
Id 1, 21.

De zon is voor haar ondergegaan terwijl het nog dag was.. Maar een onbevlekt leven is een volle ouderdom.
Jer. XV Sap. IV.

De wonde die Gij ons toebrengt, o God is zeer diep ; doch wat ons troost, is, dat Gij onze Vader zijt.
H. Aug

Zij was eene deugdzame vrouw, bezielde met een levendig geloof ; met stichtende verdueligheid verdroeg zij de smarten harer laatste dagen en als vurige christene is zij gestorven.

Mijn dierbare echtgenoot en lieve kindertjes, troost u, mijne loopbaan is ten einde, veel eerder dan ik dachte ; ik smeekte den Heer nog eenige jaren te mogen leven, hij heeft het niet gewild : Zijn heilige Naam zij gezegend ! Ik sterf, maar mijne liefde voor U sterft niet, gelijk ik U op aarde bemind heb zoo zal ik U ook in den Hemel beminnen, bidt voor mij.

Zoet Hart van Maria, wees mijn heil. 300 d. a.

R. I. P.

Dr. Van Nieuwenhove, Geeraardsbergen. B. 210.